

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τοῦ E. PHILIPS OPPENHEIM

|| Η ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ ||

«Η περίφημος» υπόθεσις Κάρλετον-Χέργονυντ είχε έπιτέλους έκδικηση. Ήδηκε έκρατησε πάντες δύλοιληρος μέρες, πάντες μέρες γεμάτες άγωνία. Κλεισμένος τώρα στο κελλί του δύο Χέργονυντ δὲν διατηροῦσε άπ' ούσα συνέβησαν παρά την έντυπωση ένος ονείρου. Τὸν είχαν καταδικάσει άδικα, πήρε απάνω του τις ευθύνες του συνετάριου του Κάρλετον, διότιος δὲν ζούσε πειά για νὰ καταδέσῃ τὴν ἀλήθευσιν.

«Η καταδίκη του οὐτε κάν τὸν είχε συγκινήσει. «Ένα είδος γάρης τότε είχε καταλάβει.

«Ξαφνιά ή πόρτα τοῦ κελλιοῦ του ἀνοιξε, κι' ἓνας ἄνθρωπος μπήκε, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ.

«Ήταν δὲ διηγητὸς του.

— Αἰσθάνοις ιαι ἀληθινή λύπη, ἀρχισε νὰ λέπη στὸν Χέργονυντ ποὺ ήταν θεοφόρος σας πῆρε ἔνα τέτοιο τέλος. Εἶμαι βέβαιος, κύριε Χέργονυντ, διτὶ πρόκειται περὶ μᾶς μεγάλης δικαιοστικῆς πλάνης. «Ἄν ζούσε δὲ Κάρλετον θά μποροῦσε ἀσφαλῶς νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς κατηγορίας. Ἐλλέιψε τῆς πατριωτίας τοῦ ὄμως τὸ Δικαστήριον σᾶς ἐθεώρησε συνένοχον στὶς ἀνήθηκες ἐπιχειρήσεις του.

«Ο κατάδικος δὲν ἀπάντησε. Ήλθεγε κανεῖς τὰς είχε χάσει τὴ φωνὴ του. «Οὐαὶ γιὰ τὸν δικηγόρο του, αὐτὸς ή λύπη ἡταν ειλικρινῆς. Τὸ μόνον ποὺ κατελόγησε στὸν Χέργονυντ ἡταν μιὰ ἐλατρόδοτης. Ο Χέργονυντ ἡταν ἔνας ἀνθρωπός, παρὰ πολὺ ἀφοσιωμένος στὶς κοινωνίες διατεκδίασε πούν είχε ἐμπιστευθῆ ἐπιπολαίως τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιχειρήσεων του σ' ἓνα συνέταριο ἀσυνείδητο.

— Η ἀπάφασις, ἔξακολούθησε, ἡταν παρὰ πολὺ αὐτηθῷ γιὰ σᾶς. «Όλος δὲ κόπος τοῦ λέπει αὐτὸν. Καὶ δὲν δ' ἀρτουσίους ἔτι τὸ πρόγαμα. «Ἐτοιμάζουμε μιὰ αἰτησην στὸ ὑπουργεῖο νὰ μετριασθῇ ἡ ποινὴ σας. Εἶμαι βέβαιος διτὶ θὰ θελησην εὐχαρίστως τὸν διογόραψην δὲ Πρόεδρος τῶν Ἐνόρων. «Ἐν τῷ μεταξὺν θὰ φοντίσωμε νὰ σᾶς ἐπιτρέψουν νὰ βλέπετε τὴν γυναίκα σας...

Ο Χέργονυντ σα νὰ ξύπνησε ἀπότοτομα, ἔχτυπης τὴ γροῦμά του ἀπάνω στὸ μπάγκο πού καθύταν καὶ οὐδὲλαίζει:

— Αρκεῖ! Αρκεῖ! Ο, τι ἔγινε, ἔγινε. Ή ζωὴ μου πιὰ ἔχει τελειώσει. Δέν εἶχα οὐτε γυναίκα, οὐτε παιδιά. Δέν θέλω νὰ δῶ κανένα, καὶ οὐτε θὰ ἴδω κανέναν.

— Κύριε Χέργονυντ...

— Σωπή! Εξάντε διτὶ μπορούσατε γιὰ μένα. Σᾶς εὐχαριστῶ. Αὐτὸς ποὺ συνέβη μ' ἔχωρισ απὸ τὸν κόσμο δριστικῶς σα νὰ είχα πεθάνει. Μπορεῖτε νὰ τὸ δηλώσετε στὴν οἰκογένειά μου. Τὸ φρονιμώτερο ποὺ ἔχουν νὰ κάνουν είνε νὰ υποκύψῃ ν. «Γυναίκα μου είνε πιὰ κήρη, τὰ παιδιά μου δὲν ἔχουν πιὰ πατέρα... Πρέπει νὰ τοὺς ἔχουν μείνει ἀκόμη λίγα χρήματα ἀπὸ τὴν περιουσία μου, ἃς φροντίσουν νὰ τὰ καταφέρουν μ' αὐτὰ. «Οσο γιὰ ἐπισκέψεις καὶ ἐπιστολές—δι! δι! δι! Δέν θὰ τοὺς δεχτῶ ποτέ. «Οταν μιὰ μέρα βγάλω πάλι ἀπὸ τὴ φυλακὴ αὐτὴ κανεῖς δεσμός, μὰ κανεῖς, δὲν θὰ μὲ συνδέῃ μὲ τὸ παρελθόν. Πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε μιὰ γιὰ πάντα.

— Σὲ λίγους μῆνες... είπε δικηγόρος μὲ μαλακὴ φωνή.

— Σὲ λίγους μῆνες, τὸν ἔνοψε δὲ Χέργονυντ θὰ είνε ἀκοιβῶς δῆπος σιμεόποιος. Μὲ κατεδασαν αὐστηρά ἰσως, ἀλλὰ τὸ κάτω-κάτω μοῦ ἄξεις. Εγκλημάτησα ἀπὸ ἀσύγχρονη ἀμέλεια. «Ἀφηνα τὸν Κάρλετον νὰ καρτοπαίξῃ μὲ τὰ χρηματα τῶν πελατῶν μας, κ' ἔγω ἐπεργοῦστα τὴ ζωὴ μου μέσα στὰ γλέντεια. Δέν ηταν μόνο ήλιθια ἢ διαγωγὴ μου, ηταν ἐγγληματική. Γι' αὐτὸς καὶ δέχομαι τὴν καταδίκη μου. Θὰ ἔξαγινσω τὸ ἔγκλημά μου...

— Ενα κλειδιό εγνώστη στὴν πόρτα. Ήταν ὁ φύλαξ ποὺ ἐρχόταν γιὰ νὰ διδηγήσῃ ἔξω τὸ διηγηγό.

— Δὲν δὲν ἀνοιξε κανένα γράμμα, δὲν θὰ δεχθῶ καμμιάν ἐπίσκεψη ἔξακολούθησε δὲ Χέργονυντ. Πρέπει νὰ ξέρετε διτὶ αὐτὴ εἰνε ἀπόφασης μου δριστικὴ ποὺ τίποτε δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μὲ κάνῃ νὰ τὴν μεταβάλλω...

— Ο φύλακας ἔκεινη τὴ στιγμὴ μπήκε μέσα καὶ ὅδηγησε ἔξω τὸ διηγηγό...

— Ενας ποὺ φαινόταν πρόωρα γερασμένος περπατοῦσε μὲ διστακτικά βήματα στὴν ἐμπορικὴ δόδι τοῦ Ἀγίου Μιχαήλ. Στὴν ὄψη του ήταν ἀπλωμένη μὰ βαθειά μελαγχολία. «Οταν ἔφθασε μπροστὰ στὸν δομιτιὸν 131, ἐστάθηκε καὶ τὰ μάτια τον πήραν μιὰν ἄγρια

ἐκφραση μίσους. Μπροστὰ στὴν πόρτα ἡταν μὰ μέγαλη ἐπιγραφὴ «Στῆθεν Κάρλετον νίστης».

— «Α! ὁ κύριος Στῆθεν Κάρλετον δὲν θέλεις! Ό νιές τοῦ Στῆθεν Κάρλετον τοῦ συνετάριον μου. Τὸ παλάριπαδο ποὺ ἐσπούδαξε τὸ δὲ στὴν Οξεφόρδη. Σ' εὐχαριστῶ. Θεέ μουν. Έπι τέλους κάποιος τέλ.

— Εδίστασε λίγο πρὶν νὰ μηδῆ.

Τέλος ἔχτυπης τὴν πόρτα.

— «Ο κ. Στῆθεν Κάρλετον, παρακαλῶ; ρωτήσε.

— Σᾶς ἔχει οὐρίσει συνέντευξιν; εἰπεν δὲ οὐ πηρέτης.

— Ναι!

— Τὸ δονιά σας;

— Χέργονυντ.

— Ο πάλληλος συμβουλεύσθηκε κάποια βιβλίο:

— Δέν ἔχει σημειωθεῖ τὸ δονιά σας. Μπορεῖτε σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ προσδιοίσετε τὴν ήμερηνηνία;

— «Ω! εἰνε πολὺ παλῆ. Πάρα πολὺ παληά. Δὲν μπορεῖτε νὰ τὴν υμᾶς τείσετε εἶσες. Εἰδοποιούστε τὸν κ. Κάρλετον διτὶ δὲ Χέργονυντ.

— Ο Χέργονυντ δὲν περίμενε πολύ. Τὸν ὀδήγησαν στὸ γραφεῖο τοῦ Κάρλετον, στὸ γραφεῖο ποὺ ήταν δικοῖ του.

— Ο Κάρλετον τὸν παρέδεχθη στὴν πόρτα.

— Εκατάλοβα, κύριε, διτὶ θέλετε νὰ μηδῆτε. Είλει δὲ ο κ. Κάρλετον. Άλλα δὲν υμούπιμα καλὰ τὸ δονιά σας.

— Ο Χέργονυντ ἔκαθησε ηρεμος σὲ μιὰ πολυθρόνα.

— Τὸ δονιά μου; —Χέργονυντ.

— Θεέ μου, ἔφωναξε μὲ καρά δὲ νέος, εἰσθε δὲ ο κ. Ιούλιος Χέργονυντ;

— Ναι, ἀπάντησε ξερά δὲ Χέργονυντ.

— Ο Κάρλετον τοῦ διδωσε μὲ θερμότητα τὸ χρόνιο.

— Δὲν ξέρετε πόσο εὐνήχης είμαι. Δὲν έφανταζομάστε ποτέ... τοιλάχιστον γιὰ τούτο γοργόρα.

— Ο Χέργονυντ κυττοῦσε μὲ ἀγδία τὸ πλωμένο χέρι τοῦ νέου, σᾶν νάταν πολυσμένο. Αργά δὲ Κάρλετον τὸ κατίβασε.

— Δὲν πιστεύω νὰ μοῦ κρατάτε κακία, κ. Χέργονυντ. Ξέρω διτὶ διατέρας μου σᾶς έφερθη τὸ σχήμα.

— Μὰ τότε δεν ημουν ἔγω ἀκόμα στὸ γραφεῖο. Ξέρω ἐπίσης...

— Αρκετά! εἰπε δὲ Χέργονυντ ἐπιτακτικῶς.

— Εβγαλε, ἀπὸ τὴν τεσέτη του τὸ περιστροφό του καὶ ἀρχισε νὰ τὸ παίξῃ στὰ χρέια του.

— Σήμερα τὸ πρωτ ἔβγηκα ἀπὸ τὴ φυλακή. «Ολο τὸν καιρὸ ποὺ ἔμενα ἔκει μέσα μὰ μόνο σκέψης μὲ κρατοῦσε στὴ ζωὴ. Νάρθη αὐτὴ δὲν ήταν ή εὐλογημένη μέσα καὶ νὰ μπορεῖ νὰ σκοτώσω σὰ σκυλὶ καποίον ἀπὸ τὸ σὸν σας—δέσσεν δὲ ποιον ἀλλον—ἀδάφορο.

— Μὰ ἔγω τὶ σᾶς ἔκαναν; εἰπε ψύχραιμα τὸ Κάρλετον.

— Είσαι δὲ γιας τὸ πατέρα σου. Κύνταξε με. Δὲν είμαι παρὰ οὐαὶς σιμεόποιος μὲ πατέρας σου. Εύτυχως γι' αὐτὸν, πέθανε. Δυστυχῶς γιὰ σένα, ίης! Εἰσε δὲν ημούς τοῦ Στῆθεν Κάρλετον! Είχα κ' ἔγω παιδιά. «Ο Θεός ξέρει τὶ ἀπέγιναν! Είχα κ' ἔγω γυναίκα! Ελπίζω στὸ Θεό νάχη πεθάνει. Νάσαι καταφανένος Στῆθεν Κάρλετον!

— Υψωσε τὸ περίστροφο καὶ σημάδεψε. «Επίσε τὴ σκανδάλη ἀλλὰ δὲν πῆρε δικαιούσα στὴν ποτιά. Δοκίμασε δεύτερη φορά. «Ο Κάρλετον ἔπεσε ἀπάνω του καὶ τὸ ἀρπάξε τὸ πιστόλι.

— Χέργονυντ, φώναξε, τρεπλαθήκατε; Θέλετε νὰ σκοτώσετε τὸν ἄντρα της κόρης σας. Δυὸς χρόνια τώρα ἔχω παντρευτὴ τὴ Λουίζα. «Έχω κάνει δὲ, τι μποροῦσα για νὰ ἐπανορθώσω τὸ σφάλμα τοῦ πατέρα μου... Τώρα δὲν βρήσκεται ἐδῶ μιὰ νέα ζωή, μὲντης, μὲντης καὶ εὐτυχίασμένη. Τοὺς τελευταῖοὺς μῆνες πολλαπλασιάσαμε τὶς ἐνέργειές μου γιὰ νὰ σᾶς δοθῆ χάρος. «Άν δὲν σᾶς εἰδοποιήσαμε γιὰ δλα αὐτὰ δὲν φτάνεις έμείς. «Έδοκιμάσαμε δλα τὰ μέσα αλλὰ ἀδικα. Δὲν μπορούσαμε ουτε νὰ σᾶς δη, ουτε νὰ σᾶς γράψω...

— Εκείνη τὴ στιγμὴ διεκόπη. «Η πόρτα ἀγνοεῖ καὶ μιὰ νέα γυναίκα εμπλήκε.

— Νὰ μὲ συγχωρῆτε, εἰπε. Νόμιζα, Στῆθεν, πῶς εἰσαι μό-

— «Η ζωὴ μου τελείωσε! είπε δ Χέργονυντ.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Π.

Σπανίως έμφανήζεται στά σαλόνια, και προκειμένου για όλιγάριθμες δεξιώσεις ήταν τών πλέον έκλεκτών. Υπό έποψιν χαρακτήρος ένα θαυμάσιο καλοδεμένο βιβλίο, πάντοτε δύως όλειστο. Φυσιογνωμία πού άμερης υποκινεί την ένδιαιμάφρων δεν είναι ώραίς αλλά είναι ή προσωποποίησις της γονητείας, πολὺ μελαχονή, πολὺν τραβηγμένη φυσιογνωμία κατί την περίοδο μάτια πού έχουν κάτι ανταύγεις άκανθώσιτες βαθυκύανες, βαθύχρυσης, ούτε ξέρεις κανείς πώς διαφρετικά νά τα καθορίση παρά δια έχουν έλκιντική δύναμι. Έξαιρετικά έντελεκτυέλ, άγαπαν συγχρόνως πολὺν τό σπόρο, είναι πρώτης γραμμής σωφρέσο. Ελείπεται άρκετά ητη στο Λονδίνον, ισως γι' αυτό διακρίνεται ή αγγλοκάθευτα της και διαν όμιλη Ελληνικά. Σιλούεττα χρακτηριστική και πολὺν έκφραστική. Οταν την δή κανείς σε κοσμικό περιβάλλον μηδεπού στην άντεληφθή αν διαστεβάζει πλήττοντα, ή αν πλήττη διασκεδάζουσα, τόσο πολυακρασμένη φαίνεται νά είναι η σκέψης της άπο τό κοινόν περιβάλλον.

'Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η χορευτική κίνησης της άποκριάς έξηκολούνθησε και την σαουαστήν χάρος στην έλευσην της Γαλλικής Μοίρας. Χοροί, γεύματα, προγεύματα, δεξιώσεις είναι άτελεύτησε σειράν.

— Από της κυριώτερες δεξιώσεις πρός τιμή του Γάλλου ναυάρχου ντε Μπου και τῶν άνωτέρων άξιωματικῶν, ήτο εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν, παρὰ τὴν Πρεσβείην τῆς Γαλλίας και τῇ κ. Κλεμάν Σιμον. Τὸ θέαμα ήτο θαυμάσιον, διότι οι μεγαλοπρεπεῖς αἰδούσιαι συνέχωνται και είναι λίαν καλαίσθητα διακυνημέναι ίδιως ταμπού σπάνια. Η άιδουσα τοῦ χοροῦ πολὺν εὐχάριστη, μιγαλωροὶ στην δοτά είχε έγκατασταθῇ ή ζωητοτάτη τετάξ-μπάτε.

— Τό κυλικείον ήτο έξαιρετικά πλούσιο και συμπεριλαμβάνει φινέτες σπάνιες.

— Επικράτει μεγάλη ενδυμασία και ζωηρότης. Τά τραπέζια τοῦ μπροτίν περιήτητα διότις πάντοτε άπο τῆς φανατικάτερες θυμαστίδες τοῦ βαθυτόχαστον—κατά τό λέγεν τους—παγκύδιον.

— Πολλές άρμονικές έμφανήσεις μεταξύ τῶν δύον π. Δ. Λοβέρδου με μανόν και ἀσπρένια δαντέλλα, κ. Χατζηλαζάρου μὲ χρυσή τουαλέτα κ. Στ. Πεσματζόγλου μὲ μπλέ σαπείδου, κ. Κ. Ζαριφή μὲ ἀράδην τουαλέτα, κ. Παπάγονος μὲ μπλέ σάπειδου τουαλέτα συνδυαζομένη μὲ τὰ δυσεύρετα μάτια της, κ. Έσση Μεταξή χρακτηριστική σιλούεττα και έμφανήσις πού υποκινεί πάντοτε τό ένδιαιμάρθον.

— Πολὺν εὐχάριστος και ή δεξιώσις πού έποκριούνθησεν τοῦ γεύματος πού παρεθεσεν διά Υπουργός τῶν Ναυτικῶν κ. Κανάρης εἰς τὸ Ρωποτάκον ρεστόραν.

— Κόδιμος ἀφάνταστος, διλαι σχεδόν αι κοινικαι ἀθήναι παρούσαι και συγχρόνως και πολλές νέες φυσιογνωμίες ἀλλοδαπές και ἀθηναίες. Μεταξύ αὐτῶν ήτο και μιά ώραιοτάτη κυρία γιά πρώτη φορά έμφανιζομένη ή δύοις παρευρέθη και στέλπησην γεῦμα, μιά φυσιογνωμία έλκιντική και σύνορον λευκή παραπομένον ἀρχικάν δέπιθεντον Π.

— Εν τῷ μεταξύ αι αἰδουσια πλημμυρίζουν ἀπό κόσμο και μόλις κατορθώνει νά διακρίνη κανείς τις ώραιότερες, κ. Μαζάλευ μὲ φόρεμα λευκό πολὺ σικ και ίδιότυπα γαρνιρισμένο μὲ κυκλοτερείς στοιχεῖς ἀπό μεγάλα και μικρά στράτες, δ. Ζάνν Σακοφάρον φέρουσα φόρμα—ένα ἀπό τὰ πλέον καλαίσθητα—λευκό γαρνιρισμένο ἀμύδρως μὲ πέρολες και στράζες, δις Τουκαπάνον—έτοιμανίας μία σπιτιουδία φυσιογνωμία και διαβολεμένη εύληγμία μὲ φόρεμα έντελως ἀσυνείθιστο ἀπό ρόδη μουσεδίνες τραβηγμένες από σάνη φαρδύτας πινελές ἀπό λάκα ήρος-τόσο πολὺν φαντάζουν ή φραγδένες μπάντες τοῦ κρέπ-στατεν, έν συνδυασμῷ μισθεστήνας ντραπαρισμένο τεχνικά στὴν μέση της και ενα πελώριο λουλούδι από πτερόρο δός στὸ λαιμό της είχε κολλή-ντε-σιέν ἀπό μαργαριταρια ρότη.

— Άλλη τουαλέτα ασυνείδηστη μέσα στὶς τόσες συνειθυσμένες ήτο τῆς δίδος Διας Σκαναβῆ ἀπό λευκή ζωρζέτη διακεκομένη μὲ λευκή πινελέ-ντε-στατεν.

— Λουζία ! Λουζία ! Ο πατέρας σου.

— Η Λουζία έγρισε τὰ μάτια της, στὸν Χέργοντ, και χωρίς νά μπορή νά μιλήση ἀπό συγκίνηση, ἔπεισ στὴν ἄγκαλά του.

— Κ' ετοι μέσα σ' ένα χείμαρο δακρύων ε-σβυσε γιά πάντα τό παρελθόν.

K.

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΒΕΣΤΙΑΡΙΟ ΔΙΑ ΖΩΑ

Κάποιος ἀμερικανὸς διευθυντής θεάτρου είχε ἐγκαταστήσει πρὸ δὲ τὸ θέατρον ἐνα πρωτότυπο βεστιάριο — ἀν μπορεῖ νά χορηγιούπηθή λέεις— γιά μωρά. Οσες γυναίκες είλαν μωρά παιδιά και ήθελαν νά πᾶν στὸ θέατρο, ἔπειραν μαζί τους τὰ μωρά και τὰ παρέδιδαν εἰς τὸ βεστιάριο διπού τὰ παρελάμβανον εἰδικῶς ἐξησκημένες παραμάνες και τὰ ἐκρατοῦσαν διπού νά βγῆ ή μητέρας τους. Στὴν ἔξοδο καθε μητέρα περνοῦσε ἀπ' τὸ βεστιάριο, παρείσπειν τὸν ἀριθμό με τὸν διπού είχε ἀνταλάξει τὸ παιδί της και τὸ ἔπειρε πάλι μαζί της.

Δυστυχῶς δύως νά νεωτερισμός ἐκείνος δέν έκρατησε πολὺν καιρού.

Τελευταίως ἔνας ἄλλος διευθυντής θεάτρου ἐφήμησε ἐναν δομοι περίποιο νεωτερισμό. Έγκατετήσεις στὸ θέατρο του ἔνα βεστιάριο γιά σκύλλους και γιά γάτους διά νά προσελκύσῃ τοὺς άνθρωπους ἐκείνους που ή περεβολίκη στοργή γιά τὸ εύνοούμενο τους κατοικίδιο ἐμπόδιζε νά πᾶν στὸ θέατρο.

— Ετοι μπορεῖ κανείς νά παραδώσῃ εἰς τὸ βεστιάριο τὸν «Αζόρ», τὸν «Εκτόρα» τὸν «Ψιφίνα» νά παρασκολούηθή τὸ θέαμα και στὴν ἔξοδο νά τὸ παραλόβη πάλι ησυχο και...εύτυχισμένο.

— Ο δευτερος αὐτὸς νεωτερισμός φαίνεται πρωτοσμένος νά επιτύχη περισσότερο ἀπό τὸν πρώτο.

— Ο ἀμερικανὸς θεατρικὸς έπιχειρηματίας ἀξίζει νά παρασημοφορηθῇ ἀπό τὶς διάφορες Εταιρείες Προστασίας Ζώων.

ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΕΡΓΑΣΙΑ

— Ο συγγραφεὺς Πιστράνα δωτήηκε μιά μέρα ἀπό ἐναν συνάδελφο του : «Γιά περ μου, μπορεῖς μὲ λίγα λόγια μού δώσης ἐναν πόρειο διοικηση τοῦ κεφαλαίου και τῆς έργασίας!»

— Εύχαριστας, επει δ Πιστράνα. Μού δανείζεις διακόσια φράγκα, αντί εἰνε τὸ κεφαλαίο.

— Ναι, και ή έργασία, και ωρίησε τὸ φίλος.

— Αντή είνε διαν νά προσπαθήσεις νά μού τὰ πάρης πίσω, ἀπήνησης διαπράτεν σὲ «κουντ» μοναδική.

— Τὴν παρελθόδυσαν Τρίτη δεξίωσις παρά τῷ και τῇ κ. Κ. Λουδον γιὰ τούσαι και μπρίτε.

— Η οικοδεσποινα περιποιητική ἐφερεν τουαλέττα τέτ-ντε-νέγκρο.

— Ησαν κ. Λάγκα Ρασκάνο μὲ μανδρα, κ. Ρούφου, κ. Μπούμπονηλη ἐπίστης μαρά, κ. Δ. Βεργιοπούλου μὲ πράσινη και τουαλέτα, κ. Ε. Μεταξᾶ, κ. Γ. Λούσου, κ. Κατσαρά, κ. Φραγκοπούλου, κ. Δ. Σκονέ μὲ μπλέ, κ. Σ. Λούσου μπλέ μαρά, κ. Παντελίδου, κ. Ε. Παπαστράτου, κ. Βατή-ώραιοτάτη—με μαρά, κ. Λουκονέζου, κ. Λούση Κυριακού μαρά, κ. Κ. Παπαστράτου μπές, κ. Μέρμηγκα κόκκινα.

— Ένα γκρούπον ἀπό ωραιοτατες δεσποινίδες Ελλή Λούρου μὲ μπλέ-ρουαγιάλ βελούδο. Α. Λουκονέζου μὲ μανδρα, Ν. Ήσαΐα, Παπαδοπούλου γκρί, Ρένα Λούρου πράσινα, Κάρι Λίτσας κόκκινα.

— Και οι κ. Λ. Σκαναβῆς, Λίτσας, Λούρος, Τριανταφυλλάκος, Μπούμπονηλης κ.λ.π.

— Τὴν παρελθόδυσαν Τρίτη επίστης δεξίωσις μπρίτες παρά τῷ και τῇ κ. Αλ. Σκαναβῆ. Η οικοδεσποινα εφερεν πολὺ κομψή συνδυασμῷ μπλέ-κρεπ-στατέν, δις Δία Σκαναβῆ σὲ ἀπόλησιν και λάκας κρεπ-στατέν.

— Η νεολαίας έχόρευσεν ὑπὸ τοὺς ηχους τραγουδισμον φόξ-τρότ κάρις σ'ένα κουαρτέο ράσσωσαν καλλιτεχνῶν. Κεχλημένων θυμαστῶν καισταν και δις Φορέστη κ. Αλεξανδροπούλου, κ. και δις Γ. Τσακασιάνου τουαλέττα μπλέ-ρουάν καιρέπ-στατέν, κ. και δις Λεβίδη μπλέ-γκροφεν πολύδιδο, κ. και δις Βόλγη σύνολον κομψήτατον μπλέ-ζυμπονιόλου, κ. Γιαννονιόν, κ. και δις Βολωνάκη μανδρα ζωρζέτ, δις Πράτερ πολὺ σικ φόρεμα από βελούδο μεταξωτο μπλές γαρνιρισμένο μὲ ζωρζέτ μπορεῖται παραγαγάδων, και παριζινάκι καπέλλο από ζωρζέτ μπλές γαρνιρισμένο μὲ ψάθα δικούρχωμα, κ. και δις Αλ. Δημητριάδη πράσινο σύνολον, κ. και δις Χαροκόπου λη-ντέ-βεβ, δις Διαμαντοπούλου μπλέ ζωρζέτ, κ. Πετρίδη υπέρχορμη, τουαλέττα μανδρα, κ. και δις Ταμπακοπούλου κόκκινη ζωρζέτ κ. Στάλλης, κ. Αδανασιάδης, κ. και δις Χαριτάτου δις Ν. Νικολαΐδη τουαλέττα θαυμασία βέρ-πόρι.

'Η Μονταίν

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ

“ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,,

ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Μεταξύ τῶν ἄλλων περιεχομένων της είλει και τὰ ἔξης : «Η έκδίκτως, Γαλλικό διήγημα, «Η ζωή της βασιλίσσης Χρηστίνας τῆς Σουηδίας», «Ο Τυφλός, Γαλλικό διήγημα», «Πανεπιστήμια δύον φοιτοῦν... ζώα», «Η Ηράπη μὲ πελάτις», «Άγγικό διήγημα, «Τὸ νησί τοῦ παρασκευής μεταξωτού πολύδιδον», «Οι μαχαραγάδων», «Η ζωή του παρασκευής μεταξωτού πολύδιδον», «Τὸ Μικτικό Γερμανικό διήγημα, κ. λ. π. κ. λ. π.